

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

4226 ŽIRI

Ali sem pripravljen sodelovati v spremembah?

Generalni direktor mag. Franci Mlinar

Vloga managementa v kriznih obdobjih je veliko zahtevnejša kot v manj težavnih razmerah

Velik organizem kot je Alpina, je razdeljen na več zaključenih enot (služb, oddelkov, sektorjev). Prav zato je zelo pomembno, da je delo dobro koordinirano in vodeno, sicer pride do tega, da se veliko dela, ne sledi pa skupnim ciljem. Končni rezultat celotnega organizma je lahko v takem primeru slab. Pomembno je, da se doseže med enotami dobro in usklajeno delovanje. V kolikor vse to dobro deluje, pravimo, da je vodja (menedžer) dober. Dober kot strokovnjak na svojem področju, dober koordinator dela v svoji službi, dober pri sodelovanju z ostalimi enotami v podjetju, dober kot sodelavec, s tem, da med sodelavci spodbuja ustvarjalno klimo.

V kriznih časih pa se od vodje pričakuje in zahteva še dodatna kvaliteta. To je pripravljenost na spremembe, na iskanje novih načinov dela, organizacije, postavitve smejših ciljev pri svojem delu. Ravno v težavnih pogojih se od vodij ne le pričakuje, temveč morajo pripraviti in predlagati korenite spremembe na svojem področju, ki bodo vodile k boljšim rezultatom. Delovanje po ustaljenih načinih v kriznem času ni dovolj, saj je kot tako pripeljalo do težav. Vztrajanje vodij na ustaljenih načinih dela, nepripravljenost na večje prizadevanje in kreativno delovanje, vodi k temu, da se morajo slejkoprej umakniti in prepustiti vlogo drugim, ki te kvalitete imajo.

V Alpini smo prebrodili obdobje preživetja, vendar to ni dovolj. V najkrajšem času moramo vzpostaviti tekoče in dobičkonosno poslovanje. Kaj pa je to, se takoj vprašamo. Odgovor je preprost: ko si bomo zagotovili dobiček v višini 4-5 milijonov DEM in plače, primerljive z danes uspešnimi podjetji. To pa je v prvi vrsti odvisno od celotnega vodstva. Vsak na svojem področju mora odigrati vlogo, ki jo zahteva krizno obdobje. To je delovati v smeri korenitih vsebinskih sprememb, maksimalno usklajeno, odločno, a premišljeno in v sodelovanju z ostalimi.

Končen uspeh pa bo ravno tako odvisen od povečane prizadevnosti vseh zaposlenih in njihove pripravljenosti za dodatno usposabljanje za doseg boljših rezultatov. To pomeni, da smo pripravljeni na spremembe in v njih aktivno sodelovati.

V Alpini smo v tej smeri že naredili korak; v sodelovanju z zunanjim svetovalcem in aktivnim delom vodstvenih delavcev – smo razkrili področja, kjer je možno delo izboljšati, da bodo tudi naši jutrišnji rezultati boljši. Sedaj pa se je potrebno s temi cilji soočiti in jih s čim večjo intenzivnostjo vključiti v naše vsakdanje delovanje. Skratka, kot pravimo, se z njimi poistovetiti.

Zelo v kratkem so področja in cilji naslednji:

V razdobju dveh do treh let z upokojevanjem in ustreznim prerazporejevanjem delavcev, znižati število režijskih delavcev z 32 % na 18 % vseh zaposlenih. V svetu velja normativ – 15 % režijskih delavcev v proizvodno-prodajnem podjetju z lastnimi razvojnimi službami.

Zagotoviti večjo samostojnost pri postavitvi kolekcij. To je dati kolekciji pridih višje modnosti in atraktivnosti. Večji poudarek moramo dati sodelovanju s kupci – distributerji in agenti v fazi zbiranja informacij o trendih in končnemu izboru modelov za trženje, ne pa njihovo vključevanje v sami postavitvi kolekcije.

Pri nabavi materiala dati poudarek izbiri solidnih dobaviteljev, vzpostaviti kontakte za nabavo ključnih materialov z vsemi področji, ne pa nabavljati n. pr. samo v

(nadaljevanje na 2. strani)

Ob izlivu

Čisto naravno se nam zdi, da reke tečejo, združujejo svoje vodovje, na koncu v veletoke, ki se včasih pred izlivom v morje zadržujejo v svojih deltah, da je združevanje z morji oz. oceani blažje.

Približno tako se dogaja tudi v svetovnem gospodarstvu, včasih dokaj spontano; z odmiranjem nekaterih pritokov nastajajo suhe struge, druge dovolj vodnate (vitalne) reke tečejo naprej. Pa ne vedo, da jih čaka morje.

Mi pa vemo, da nas čaka svetovno tržno morje, ne čez deset let, ampak čez pet let ali še prej. Plima oceanov že danes pljuska in nam tu in tam že zamegli pogled ali zamaši grlo.

Ekonomisti ali boljše makroekonomisti z ekometričnimi raziskavami lahko dokaj natančno predvidijo dogodke, njihov čas, intenzivnost in posledice.

Svetovni in evropski tokovi tečejo torej neodvisno od nas. Naša naloga je zato predvsem, da le-te zaznamo, da se jim prilagodimo, da ne bi morebiti usahnili v mrtvem rokavu.

Seveda moramo zato dobro poznati sebe, dobre strani, potencialne, kot rečeno še neizkoriščenim možnostim, pa tudi svoje slabosti.

Kakšen izziv za sposobne ljudi, čeprav bodo pihali orkanski vetrovi, grozili pošastni vrtinci in mrzli valovi!

Pripravljeni moramo biti z vsemi znanji navtike in obilo fizične in psihične kondicije.

Nejko Podobnik

Ali sem pripravljen sodelovati v spremembah?

(nadaljevanje s 1. strani)

Italiji. Pri tem bomo po potrebi organizirali prevzem usnja v prostorih Alpine.

Izboljšati učinkovitost v fazi sekanja materialov in na ta način prihraniti pri stroških osnovnih materialov. Analiza inštituta za čevljarstvo je nakazala možnost prihranka pri sekanju usnja do 10 %.

Z drugačnim pristopom k organiziranju dela v šivalnicah in montažah je možno povečati produktivnost. Primerjave naših izdelavnih časov z normativi, ki veljajo v svetu, pokažejo, da smo v vseh fazah proizvodnje tudi do 20 % slabši. V montažah je uveljavljen normativ med 15 in 20 parov na delavca na delovno uro, kar je precej več kot je to v Alpini.

V maloprodaji preko izobraževanja, sodobnejših pristopov pri urejanju izložb in razmestitve obutve v prodajalni moramo doseči povečanje prodaje. Ključno za izboljšanje prodaje v mreži je tudi nadaljevanje obnavljanja prodajaln.

V fazi prodaje zastarele in drage načine prodaje preko klasične distribucije postopno nadomestiti z bolj direktnim marketingom in neposrednimi stiki s kupci, preko agenta ali celo neposredno iz Alpine. To velja predvsem za evropske trge. Še nadalje pa moramo iskati možnosti in načine za direktno organiziranje maloprodaje v drugih državah.

Najti načine dela in postopke, katerih rezultat bo znižanje vseh zalog. Dejstvo, da je material na zalogi povprečno 80 dni, je brez opravičila in kaže na našo nesposobnost.

Rezultat uspešne izvedbe vseh naštetih ciljev bo pomagal znižati stroške. Kljub temu pa si bo vsak vodja moral prizadevati za čim racionalnejšo ravnanje za zmanjšanje še ostalih režijskih stroškov.

Ob pozornem branju teh misli lahko vsak izmed vodstvenih delavcev na vseh ravneh najde sebe in se vpraša: **ali sem pripravljen sodelovati v vseh teh spremembah**, ali sem se pripravljen poglobiti v svoje delo in predlagati učinkovitejši način dela; in ne nazadnje – ali sem se pripravljen spremeniti v načinu dela, vedenju in razmišljanju. Podobno velja tudi za vse ostale zaposlene. Izbire ni.

mag. Franci MLINAR

Embalaža 98 Valkartonu

Pravzaprav pa gre priznanje oblikovalcu Tonetu Pintarju

Na Pomurskem sejmu embalaže v Gornji Radgoni je naša škatla za trekking obutev, ki so jo izdelali v Valkartonu v Logatcu, prejela priznanje Embalaža 98. Dobitnik je sicer Valkarton; priznanje so podelili na začetku sejma, 2. junija v Gornji Radgoni.

Avtor, kreator pa je naš oblikovalec **Tone Pintar**, ki je o tem povedal:

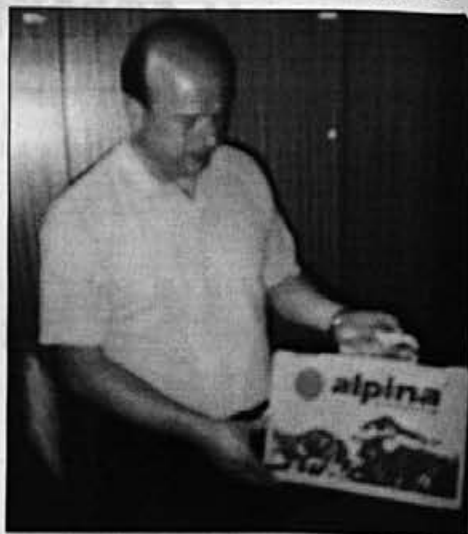
»Prototip škatle sem izdelal leta 1996, uporabljena pa je bila v sezoni 96/97. Šlo je zato, da čim bolj funkcionalno škatlo grafično opremimo, da z dvema barvama dosežemo čim ustrežnejši efekt. Tisk je zato v tehniki fleks tiska, ki je med ostalimi tiski za to vrsto embalaže najbolj primeren.

Moram reči, da so nas v Valkartonu vprašali, če lahko to škatlo prijavijo za natečaj. Izdelal sem namreč škatle tako za smučarske čevlje, trekking in tekaško obutve.

Valkarton pa za nas izdeluje škatle za tekaško in trekking obutev.

Zanimivo je, da so na sejmu naše škatle razstavljali kar trije proizvajalci: Valkarton iz Logatca, EGP iz Škofje Loke in Ondulati ed imballaggi del Friuli – italijan, ski izdelovalec naših skatel«

N. P.

Tone Pintar z nagrajeno škatlo

Napredujemo lahko le z večjim prilagajanjem

Nekaj podatkov o poslovanju v prvem četrtletju nas opozarja, da bomo morali delati še bolje

Proizvodnja po parih 11 % nižja

V prvih treh mesecih leta 1998 je bilo izdelanih 377.000 parov obutve, od tega 76.000 parov oz. 20 % športne obutve in 300.000 parov oz. 80 % modne. To pomeni 11 % manj kot lansko leto v prvih treh mesecih, zmanjšala se je proizvodnja športne obutve, medtem ko se je proizvodnja modne obutve nekoliko povečala.

Je pa bila v tem obdobju proizvedena količina obutve izgotovljena v oddelkih Alpine; kooperanti so dopolnjevali alpinske kapacitete le pri šivanju zgornjih delov.

Delež modne obutve v celotni proizvedeni količini se je povečal, in sicer z 68 % v prvem tromesečju leta 1997, na 80 % v istem obdobju leta 1998.

Največ smo izdelali sandal (161.000 parov), ženskih nizkih (95.000) in brizgane obutve (80.000 parov).

V prvih treh mesecih leta 1998 so bile norme presežene za 4 %. Največji preseg norme so dosegli v oddelku prikojevalnica v Gorenji vasi.

Kar zadeva kakovost, je bilo v prvih treh mesecih leta 1998 od skupne proizvodnje v Alpini izdelano 1,05 % škartirane obutve, to je 20 % manj kot v istem obdobju preteklega leta.

Prodaja

V prvem četrtletju smo prodali skupaj 390.000 parov, od tega smo izvozili 311.000 parov. Največ smo prodali sandal (139.000 prov), brizgane obutve (77.000), ženskih nizkih (70.000), planinske obutve (24.000) itd.

Zaloge še vedno visoke

Na dan 31. 3. 1998 so skupaj zaloge znašale 2.229 mio SIT, kar pomeni 8 % porast, glede na stanje 1. 1. 1998 in 25 % porast, glede na 31. 3. 1997. Najpomembnejše so zaloge gotovih proizvodov, ki predstavljajo 47 % delež vseh zalog in so v času od začetka leta porasle za 5 %, glede na lani pa za 44 %. Največ so porasle zaloge blaga in sicer za 49 %, glede na 1. 1. 1998 in 122 %, glede na 31. 3. 1997.

Po poslovnem poročilu

Zamenjava ali redesign znaka

V prejšnji številki Dela-življenja so bili predstavljeni določeni argumenti o nujnosti ureditve razmer na področju strategije in politike blagovnih znamk Alpine. Kot pa je bilo že nekajkrat navedeno, pa ureditev tega področja ni bila primarna naloga, postavljena na začetku projekta prenove celostne podobe. Kot že naziv projekta pove, je bil projekt zastavljen v smeri predelave ali zamenjave obstoječega znaka ter ureditve problema številnih tiskovin, različic

Prvotni znak Alpine avtorja Tomaža Kržišnika

znaka in logotipa (napisa), s katerimi se je Alpina pojavljala v javnosti. Torej ureditvi problema ustreznega in svetovni firmi (kakršna Alpina nedvomno je), primerne osnovnega vizualnega komuniciranja. Zakaj? Podjetje, ki se na vsaki tiskovini, kuverti, vizitki, trgovini, tudi izdelku, pojavi z drugačnim osnovnim razpoznavnim znakom in napisom, namreč deluje v očeh poslovne javnosti neresno in nezrelo, v očeh običajnega potrošnika pa konfuzno in zato neatraktivno. Zlasti v današnjem času, ko vse konkurenčne firme in znamke področju celostne grafične podobe posvečajo izredno pozornost,

saj se zavedajo vseh prednosti in slabosti, ki jih ta prinaša in pogojuje.

Ob tem naj že takoj povem, da nikakor ne smemo mešati celostne grafične podobe matične firme z njenimi blagovnimi znamkami. Slednje je lahko isto ali zelo podobno, obenem pa povsem različno. Odvisno od narave proizvodov, tržnih pogojev in dolgoročnih opredelitev vodstva podjetja.

Uvodni pomisleki

Prvi odzivi interne javnosti na nameravane spremembe so bili pričakovani. Po eni strani razumevanje in podpora načrtovanim spremembam, po drugi strani pa skepsa in veliki dvomi o potrebnosti in finančni upravičenosti celotnega projekta. Tako podpora kot nasprotovanje spremembam so v tako veliki organizaciji kot je Alpina, povsem normalni in pričakovani, vendar so, po mojem mnenju, opravičljivi in sprejemljivi zgolj v kontekstu ustreznih argumentov. Namreč, argument, da imajo vsake oči svojega malarja, pri tovrstnih posegih v temeljno vizualno podobo firme, ne zdrži. Potrebno je pač poiskati vse možne argumente za in proti, jih strokovno pretehtati in najti ustrežno pot, ki bo zadovoljila tako zahteve oblikovalske stroke kot razvojne težnje vodstva podjetja. Prav zaradi ustreznega ravnotežja med interesi stroke in interesi vodstva podjetja, smo že takoj na začetku povabili k projektu tudi Tomaža Kržišnika ter dr. Klineta iz agencije Kline&Kline. V zadnjih mesecih pa se je projektu priključil tudi oblikovalec Edvard Mlinar. Vse to pa iz nuje, da bo

rezultat primeren ter bo omogočil začetek vspostavljanja nove podobe Alpine in s tem posledično boljšo prodajno uspešnost, večje dobičke itd. Vsaka drugačna pot, ki bi se zadovoljila s hitrimi in premalo temeljitimi rešitvami, ne jamči uspeha in predstavlja le trenutno rešitev, ki pa dolgoročno ne reši kompleksnosti problema.

Kaj pravi teorija?

Predelava oziroma zamenjava znaka mora sovpadati z ustreznimi strateškimi odločitvami in spremembami v podjetju – kar pomeni uvajanje novih programov na trg ali korenito posodabljanje obstoječih. V nasprotnem primeru se nov znak ne more komunikacijsko navezati na nove, sveže proizvode (kot bazične medije informacij o podjetju) s čimer se njegov začetni naboj kmalu izprazni in tudi nov znak začne funkcionirati v okvirih pravkar zamenjanega znaka. Nova podoba, ki bi jo ustvaril s svojo pojavnostjo in dodatnimi vizualnimi nagovori, izhajajočimi iz njega (reklame, tiskovine...), prehitro zastari. Drugo nevarnost predstavlja pomanjkanje financ za uvajanje in promocijo novega znaka (v ZDA ocenjujejo uvajanje nove blagovne znamke, katere vizualno osnovo predstavlja znak, na 50 do 100 milijonov dolarjev), kar povzroči pomanjkljivo prepoznavnost novega znaka in s tem še izgubo že dosežene prepoznavnosti starega.

V strateških opredelitvah podjetja Alpina d.d. tovrstnih revolucionarnih zasukov v smeri inovacij programov, »postavljalca« trendov itd. ni – zato tudi pri osnovnih vizualnih elementih identitetnega sistema Alpine, torej znaku, ni smotno delati revolucije.

Tretji dejavnik, ki ne govori v prid popolne spremembe znaka, je podatek, da se obstoječi znak pojavlja v večini svetovnih pregledov dizajna. Zadnji primer je knjiga: *Past century – the best signs and logotypes*, iz leta 1997, kjer je med ostalimi velikimi korporacijami (AEG, Mercedes, Olivetti) tudi znak Alpine, Tomaža Kržišnika.

Tak znak predstavlja kapital že sam po sebi zato mora biti njegova zamenjava resnično podprta z globalnimi, strateškimi spremembami v poslovanju podjetja.

Vse ostale poti vodijo v ustrežno prenovo oziroma redesign obstoječega znaka.

Sklepi prve prezentacije

Tako stališče je bilo sprejeto tudi na prvi prezentaciji novih znakovnih rešitev v začetku maja letos, ki sva jih predstavila s kolegom Edvardom Mlinarjem. Sprejet je bil sklep, da do naslednje predstavitve, ki bo prinesla tudi končno odločitev, predelamo znak profesorja Kržišnika, tako da bo ohranil prepoznavnost likovne strukture, obenem pa naj bi zaživel v novi, času primerni in predvsem bolj sproščeni preobleki. Posebno pozornost pa je potrebno nameniti obstoječemu napisu Alpina, ki je oblikovno zelo šibak in nevshečen, ter zaradi dolgih repov in vratov črk »l« in »p« ter pike na »i« tudi izredno problematičen za uporabo na proizvodih. Prvotno stališče, da se ohrani oblika napisa v malih črkah – »alpina«, ki je že dosegla določeno prepoznavnost, je bilo razširjeno še na možnost izdelave novega napisa »ALPINA« tudi v velikih črkah.

Nov prenovljen znak bo, če bo potrjen na juljski prezentaciji, lahko zaživel že jeseni z novimi kolekcijami za sezono 1999/2000.

Matjaž Mazzini

Gostom je govoril tudi generalni direktor mag. Franci Mlinar

Obiskali so nas partnerji

Konec maja so se v Alpini mudili naši poslovni partnerji z vsega sveta, ki so jim naši strokovnjaki predstavili kolekcijo za poletje 1999.

Le-ti so si kolekcijo športne obutve za poletje natančno ogledali in dali pripombe in predloge.

Sedaj sledi izpopolnjevanje, tako da bodo julija že predstavljeni vzorci. Takrat bodo zasnovane kolekcije že bolj določene, dogovorjeno nadaljnje izpopolnjevanje in morda nakazane tudi naše možnosti za prihodnjo sezono. Vse to sodi v naše redne priprav za prihodnjo sezono, ki so leto za letom določene s terminskim planom.

N. P.

Bomo postali pooblaščenji izvozniki?

Poenostavljeni postopki potrjevanja porekla blaga in carinjenja

Vključevanje Slovenije v Evropsko zvezo je za naše gospodarstvo zelo pomembno. Članice te integracije bodo pospeševale medsebojno sodelovanje, do držav izven nje pa se bodo začele zapirati z visokimi carinskimi dajatvami in drugimi zunanjetrgovinskimi ukrepi. Le-ti bodo zniževali konkurenčnost podjetij izven zveze ter jo povečevale znotraj nje.

Slovenija je z 28 državami, ki sestavljajo to integracijo, podpisala sporazume, ki ji omogočajo prodajo izdelkov z nižjimi carinskimi dajatvami, vendar le, pod pogojem, če je blago slovenskega porekla ali po poreklu iz ene izmed 28 držav.

Verižna kumulacija porekla blaga, ki je določena v protokoli o poreklu, je daleč najpomembnejša pridobitev teh sporazumov za večino podjetij v Sloveniji.

V Alpini že dalj časa izvažamo čevlje s slovenskim poreklom. Izvoz po sedanjem načinu zahteva veliko dodatne dokumentacije, s katero se dokazuje poreklo blaga. To otežuje delo tako našim izvoznim referentom kot tudi carinskim organom. Status pooblaščenega izvoznika bi tako zmanjšal obseg dela obema. Povečal bi se tudi ugled podjetja pri tujih kupcih, saj je institut pooblaščenega izvoznika v državah EU zelo cenjen, njihovi carinski organi spoštujejo pooblaščenega izvoznika ter jim namenijo največjo stopnjo zapanja.

Pridobitev statusa pooblaščenega izvoznika za potrjevanje porekla blaga pomeni obojestransko korist (za Alpino in carino), vendar se tudi močno poveča odgovornost podjetja. Na podjetje bi se prenašal del opravil, ki so jih doslej opravljali carinski organi. Podjetje s tem postaja neke vrste »carinski organ«, vendar pa imajo le-ti pravico do občasnih kontrol, bodisi na svojo pobudo ali pa na pobudo carinskih organov države, v katero smo izdelke izvozili, če le-ti sumijo, da smo

izdali lažna potrdila o poreklu. Ob ugotovitvi nepravilnosti, se podjetju odvzame status pooblaščenega izvoznika, s tem pa izgubi vse ugodnosti, ki iz tega izhajajo; sledijo tudi visoke finančne sankcije.

Pogoj pridobitve statusa pooblaščenega izvoznika je sled-

Diplomirana ekonomistka Jana Mrovlje

ljivost materialov, od prevzema materialov v skladišču materialov, do skladiščenja izdelkov v skladišču končnih izdelkov. Problematika sledljivosti delne sovpada s problematiko pridobitve certifikata ISO 9001, s tem da zahteva poznavanje predpisov zaposlenih v oddelkih trženja, nabave, logistike in informatike. Le tako bomo lahko zagotovili vse potrebno za pridobitev statusa pooblaščenega izvoznika, predvsem pa, da bomo ta status z vsemi ugodnostmi uspeli tudi obdržati.

Jana Mrovlje

Bo tudi Alpina opremljala NATO?

Alpinina oprema se je izkazala tudi na evropskem vojaškem ski rallyju

K pisanju me je tokrat navedlo poročilo o uporabi BC čevljev Alpine, ki mi ga je poslal podpolkovnik Marjan Ručigaj v zvezi z nastopom ekipe slovenske vojske na tekmovanju Patrouille des glaciers v švicarskem Zermattu.

Gre za tekmovanje trojk na 100 kilometrski progi, na kateri se udeleženci dvigujejo na tritisočake, potem pa spuščajo po strminah. Pri tem so naši uporabljali Alpinine čevlje.

Podpolkovnik Ručigaj o tem piše:

»2. maja 1998 ob 01.00 zjutraj smo Marko Pogorevc, Janko Pretnar in Rajko Lotrič štartali iz Zermatta. Do polovice proge so nam čevlji dobro služili, potem pa sta oba tekmovalca, ki sta imela podplat mehkejši, začela tožiti za bolečinami v stopalih. Motila nas je tudi nekoliko velika teža, v primerjavi s turnimi čevlji Dinafit (v katerih lahko normalno smučaš). Po 14-ih urah in 35 minutah smo dosegli cilj v Verbieru. Razen manjših težav so se čevlji odlično obnesli.

Uporabljali smo tudi protektorje za čevlje, ki se se nad 3000 m izkazali za nepogrešljive. Temperatura je na tej višini krepko padla pod ledišče, tako da bi brez te dodatne opreme le težko nadaljevali pot prek ledenikov. Protektorji so se na zadnjem delu proge še enkrat izkazali za ko-

Lojze Oblak razmišlja o večnamenskih vezeh

ristne. Ko smo zapuščali visokogorje, je sneg postajal vse mehkejši in voden, naše noge pa so bile učinkovito zaščitene pred mokroto. Protektorji bi bili še boljši, če bi bili z notranje strani ojačani, saj smo jih med smučanjem z robniki na več mestih poškodovali.

Naj ob tem povem, da so Švicarji na tem tekmovanju zmagali, Nemci pa so bili na tem tekmovanju z našo obutvijo že dvakrat tretji.

Torej, to so konkretne izkušnje pri uporabi tako naših BC čevljev pri ekstremnih obremenitvah. Hkrati pa tudi podpora prizadevanjem, da bi s čevlji ponudili tudi prevleke (protektorje).

Kot kažejo izkušnje so se ti čevlji izkazali ne samo na snegu, temveč tudi, ko se na terenu

giblamo po kopnem (kjer ni snega). Pa še nekaj; obutev je izdelana za uporabo Rottefella vezi. To so vezi za pohodništvo.

Naši udeleženci so na tekmovanju ob Rottefella vezeh uporabljali še poseben dodatni del vezi za stabiliziranje čevlja v petnem delu, ki sem ga skonstruiral sam.

Prednost te dodatne vezi je v tem, da omogoča hojo na smučeh, vzpon v strmino in smučanje. Obenem pa je možno z vezmi Rottefella smučanje v telemark tehniki, ki se v svetu tudi pojavlja.

Torej: naš čevljev, Rottefella vez in dodatna vez v peti omogoča tri načine uporabe na snegu. Tak komplet lahko uporabljajo tako vojaki kot policija, lovci, gozdarji in športniki.

Ta oprema nam omogoča gibanje tudi na povsem neurejenih terenih pozimi. To, gledano s športnega vidika, pa je tudi trend v svetu. Slovenija se kot država vedno bolj povezuje s svetom. Tako naši vojaki sodelujejo v enotah NATA, k nam pa prihajajo na trening mnogi vojniki iz specialnih vojaških enot drugih držav. Mislim, da bi bilo dobro to priložnost izkoristiti za našo promocijo, tako Alpine, kot konkretno omenjene opreme.

V okviru trgovinske menjave med članicami Evropske zveze in NATA bi Alpina s tako ponudbo lahko nastopila tudi ob raznih pogodbah, ko kupujemo npr. orožje, naši partnerji pa bi od nas kupovali prej omenjeno opremo.

Lojze Oblak

Orodja so draga, naročil pa ni

Če ocenjujem sedanje razmere in naše delo, mislim, da je prav, da najprej nekaj besed povem o delu orodjarne v preteklih mesecih, torej letos, saj se del teh procesov še nadaljuje.

Po novem letu smo pri programu rolerjev (inline) zaključili z izdelavo desetih parov orodij za soft korita in orodja, ki sodijo zraven (opetniki, notranjki). Na vsak način lahko zatrdim, da je šlo za najbolj zahtevno orodje pri rolerjih.

Prav tako smo zaključili z izdelavo zadnjih orodij za podvozna stunt. Podobno velja za šale skate, in pa predelavo oz. prilagoditev šal skate, zaščitne soul plošče in zadnje manšete schuchmacher.

Na smučarskem programu smo zaključili s predelavami (modifikacijami) orodij za smu-

čarske čevlje omega, s pripadajočimi manšetami, tesnili...

Sedaj izdelujemo nova orodja za manšete in opetnike - racing - za tekaški program. Gre za zahtevna trodelna orodja, ki naj bi jih izdelali do junija oz. do dopusta.

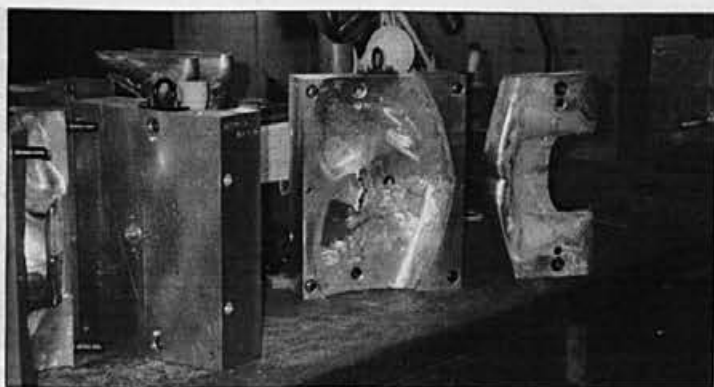
Na smučarskem programu izdelujemo orodje za predelavo (modifikacijo) smučarskega čevlja A 2; tako naj bi nastal smučarski čevljev A 3.

Tudi tu gre za zahtevna orodja, predelavo samih šal - od varjenja, kopiranja novih kontur, z vsemi naslednjimi zahtevami in zamudnimi orodjarskimi dodelavami. K novemu modelu smučarskega čevlja (orodij za A 3) sodijo nova orodja na preklope, pri čemer ima vsaka velikostna številka eno trodelno orodje za zunanji preklop in eno dvodelno za notranji preklop. Ta orodja izdelujemo od aprila dalje in bi morala biti izdelana do dopusta. To ni enostavna naloga!

Ob tem se zgodi, da izdelamo kakšno orodje, na katerem odlijejo kakšnih 800 parov, potem pa orodja ne uporabljajo več... Govorim o tem, da so orodja izredno draga (eno orodje po internih Alpininih stroških 15.000 DEM; če bi jih naročili pri drugih proizvajalcih pa bi stali trikrat toliko). Torej te velike investicije, z vsemi dragimi stroji, s katerimi delamo, terjajo veliko načrtnost dela vseh odgovornih na športnem programu. Kaj pomaga, če imamo kar solidne, celo računalniško vodene stroje, usposobljene orodjarje, ki znajo izdelati zahtevno orodje - če ni naročil!

Vse to so stvari, o katerih razmišljamo. Upam, da se bodo te stvari v prihodnje načrtovala realno, pravočasno, da bo zagotovljena redna proizvodnja in ne samo odlivanje testnih količin.

Stane Semič

Trodelno orodje za zunanji preklop za vlivanje zunanjih delov smučarskega čevlja A3

Marko Novak in Roman Seljak pri izdelavi orodja za opetnike racing SK 2000

Mirko Mlinar in vodja orodjarne Stane Semič

Iskrice

Organizacija

Organizacija ni samo forma, ne samo način dela; je proces predvidenih in spremljanih dogajanj

Organizacija

mora omogočiti tako prilagodljivost, da nas sprotne napake, ki jih delamo, ne pokopljejo

Kadri

Kader so kakor mornarji na krovu, ki vedo kako ravnati tudi v najhujšem viharju

Kadri

S tistimi, ki delajo neprestano brez premisleka, je prav tako

nekaj narobe kot s tistimi, ki nikoli nič ne delajo. Eni in drugi premalo mislijo na prihodnost.

Denar

Ko sumničavo spremljamo notranji trg delnic, pomislimo, kaj smo pomembnega premaknili oz. naredili, da bi bile delnice predvsem več vredne

Denar

Kaj mislite, kdo bo prej propadel: tisti, ki investira kar naprej ali tisti, ki ves čas varčuje?

Uredništvo

Orodja za tekaško manšeto RC 2000 po obdelavi na računalniškem rezkalnem stroju (CNC Ferrari)

David Mlakar, tehnolog za brizgane obutev in vodja montaže Roman Krvina

Pri vkopitenju v oddelku brizgane obutev

Milan Miklavčič pri vlivanju na Desmi

Antun Majjić in Boštjan Andreuzzi pri vkopitenju

Na kontroli delata Ivanka Žakelj in Irena Bogataj

Aktualni intervju

Delati brez napak in spoštovati roke

Pogovarjamo se z vodjem programa brizgane obutev Andrejem Bogatajem

Kot je čutiti, se je naš brizgani program dokaj hitro izvil iz krize. Še več, kaže, da se mu obeta perspektiva. Vsaj tako kaže – po ocenah vodje programa Andreja Bogataja, s katerim se pogovarjamo.

Delo-življenje: Pred kratkim smo se govorili, da imate na brizganem programu premalo dela; da niti ni prave perspektive. Kako je sedaj?

Andrej Bogataj: Da, še lani je naša proizvodnja padla z okoli 1.600 na 1.200 parov dnevno, torej kar za četrtno.

Vzrok za ta padec je bil deloma v dokaj standardni in torej neperspektivni kolekciji našega največjega kupca tega programa, nemškega Geminja, deloma pa se je pojavljala problem kakovosti, tako zaradi neustreznih materialov, slabše izdelave kooperantov, pa tudi naših napak tako v pripravi dela kot v sami proizvodnji. Pri tem naj omenim, da je kar tri četrtnine škarta izviralo iz materialov (1,5 %) od skupno preko 2 %. Predvideni škart v proizvodnji pa dosežemo že samo pri menjavah form, če dnevno zamenjamo 12 form. Tedaj so napake najpogostejše, in zaradi majhnih serij je to zelo hitro. Včasih smo forme menjavali vsake tri dni, zato je bilo zaradi menjav manj napak.

Delo-življenje: Sedaj pa so se razmere spet normalizirale, kajne?

Andrej Bogataj: Odkar smo se povezali s firmo Clarks Amerika, ki izdeluje obutev v višjem cenovnem razredu, proizvodnja spet raste. S prvim marcem izdelujemo dnevno 1.600 parov, od maja dalje pa 2.000 parov. To je skoraj 70 % povečanje proizvodnje. Obutev, ki jo izdelujemo trenutno, sicer sodi v nižji srednji razred; pomeni pa vstopnico za nadaljnje sodelovanje in izdelavo tudi dražjih količin obutev, če bomo spoštovali tako pričakovano kakovost in roke. To pomeni, da mora biti vsa obutev izdelana brezhibno, popolnoma enaka na izgled, enaka v vseh merah...

Ne delamo toliko škarta

V proizvodnji brizgane obutev se, kot kaže, obetajo boljši časi. Sredi maja so začeli z izdelavo obutev za firmo Clarks.

»Naša skupna dnevna proizvodnja je trenutno 2.000 parov,« je pripovedoval vodja oddelka Roman Krvina. »Poleg proizvodnje za Clarksa (800 parov dnevno) izdelujemo še obutev za Bühlerja, maloprodajno mrežo in grosiste. Pri tem bi omenil razmeroma ugodno serijo enega artikla v eni barvi, obutev, ki jo izdelujemo za slovensko policijo. Skupno tako izdelamo dnevno okoli 2.000 parov. V prvem četrtletju pa smo izdelali skoraj 80.000 parov.

Kar zadeva proizvodnjo za Clarksa (to je angleška firma), pa lahko povem, da izdelujemo kvalitetno dnevno modno obutev srednjega razreda.

Moram reči, da gre za proizvodnjo tipa Rockport, torej veliko zahtevnost v smeri kakovosti. Poleg ostalih stvari mora biti izdelava z izredno majhno toleranco +1 mm in to vsaj na petih ključnih merah čevlja. Celotno zavezani morajo biti čevlji povsem enako zategnjeni. Seveda, te zahteve terjajo neprestano pozornost vseh delavcev. Še posebno pa seveda dobro tehnološko pripravo proizvodnje, s katero pa smo imeli nekaj težav.

Večja količina obutev je zahtevala, da smo zapolnili naše proizvodne zmogljivosti (2.000 parov) z novimi ljudmi; 8 do 10 jih je prišlo iz drugih oddelkov. Seveda to pomeni, da smo jih morali dodatno priučevati, saj so bili nekvalificirani.

Sicer večinoma delamo na dve izmeni. Glede na to, da smo se vsi skupaj šele vpeljali v novo delo, nekaj škartov seveda tudi naredimo, toda ti so v mejah načrtovanih (okoli 1 %). Prav zato se nam ne zdi prav, da prav vse škarje, ki jih naredijo proizvajalci pred nami, štejejo nam, oz. našemu oddelku. Škarje, ki ga naredijo drugje pa je še več kot enkrat toliko. Moram reči, da dnevno vodimo evidenco škarta in tudi sproti poročamo.

Izredno dobro je, da imamo take stroje kot jih potrebujemo. To je za proizvodnjo, kot jo imamo, nujno. To je za serijsko proizvodnjo; kakšnih butičnih vrst obutev seveda ne bi mogli izdelovati. Tudi zato ne, ker še nimamo dovolj usposobljenih ljudi,« je še ugotavljal Roman Krvina.

N. P.

Delo-življenje: Pa vam to predstavlja kakšne težave?

Andrej Bogataj: V začetku je bilo kar precej pomanjkljivosti, tako pri pripravi kot uvajanju v proizvodnjo. Torej, od modeliranja, do vseh ostalih faz delovnega procesa.

Delo-življenje: Sedaj pa je proizvodnja stekla?

Andrej Bogataj: Da, moram reči, da se ljudje dobro zavedajo za kaj gre in dobro delajo.

Po sedanji pogodbi moramo do konca leta izdelati 120.000 parov, od tega 45-50.000 parov že do dopusta. Če ne bomo delali po planu, bomo morali to nadomestiti tudi ob delovnih sobotah. Časa je torej zelo malo.

Delo-življenje: Ob tem pa imate še ostalo proizvodnjo?

Andrej Bogataj: Ta tudi poteka dokaj normalno. Gre za dnevno obutev za prosti čas, ki jo 90 % izvozimo. Ni visoko modna, vendar praktična in trpežna...

Delo-življenje: Kot že tolikokrat, so vsi prejšnji cilji tudi v zvezi s poslom za Clarksa odvisni tudi od kvalitetne in pravočasne izdelave zgornjih delov?

Andrej Bogataj: Seveda. Lahko pa povem, da se položaj izboljšuje. V Šentjoštu izdelujejo za nas 350 parov zgornjih delov dnevno - kar solidno; Moda 33 v Ormožu izdeluje dnevno 650 parov; tu so se razmere normalizirale. Celov v KTT Visoko v Bosni in

Hercegovini, kjer nam izdelujejo 1.000 parov zgornjih delov, so se razmere izboljšale.

Delo-življenje: Vse skupaj izgleda torej kar optimistično?

Andrej Bogataj: Mislim, da bi lahko tako rekli. Če se bomo le vsi skupaj dosledno držali rokov in zares delali brez napak, se nam obeta v prihodnjih letih dober posel. Računamo lahko celo na večje količine kot letos. To pa tudi nekaj pomeni, saj vemo, da za Clarksa ne more delati vsak. Torej, gre tudi za nadaljnjo promocijo oz. uveljavitev naše firme kot poslovnega in kvalitetnega proizvajalca modne obutve.

Nejko Podobnik

KADROVSKE NOVICE

Mesec maj je za nami in povedati moramo, da tudi v tem mesecu nismo zaposlovali novih delavcev, v zadnjem mesecu pa je prenehalo delati kar 11 delavcev.

Z delom so v zadnjem mesecu prenehali: Helena Hren iz obrata Gorenja vas, Ljudmila Peternel iz kuhinje, Franjo Gaberšek, Marjan Albreht in Peter Jelovčan iz oddelka termoplastov. Iz oddelka brizganje obutve je z delom prenehal Valentin Poljanšek, Feliks Kržič pa iz sekalnice, Franc Jereb iz razvoja športne obutve, Zdenka Kogovšek in Matija Mlinar iz lahke montaže ter Tadeja Svetič, ki je zaključila pripravništvo v prodajalni Ljubljana I.

Iz naše delovne sredine odhajajo dolgoletni sodelavci: Helena Hren, Franjo Gaberšek, Ljudmila Peternel, Valentin Poljanšek in Feliks Kržič.

Vsem želimo mnogo zdravja, lepega in dobrega počutja v domačem krogu in pri konjičkih, ki so jim bili dosedaj ob pomanjkanju časa pomaknjeni v stran in so si vsi le želeli prave sprostitve ob njih.

POROČILI SO SE:

Sodelavki Romani Zupan ob sklenitvi zakonske zveze iskreno čestitam in ji želimo v zakonu vse dobro, zdravja, sreče in medsebojnega razumevanja.

Irma Dolenc

Zmogljivosti za letovanje je letos še dovolj, toda ne kadarkoli

Poletje se nezadržno bliža in s tem čas, ko si skupaj z družino privoščimo težko pričakovani dopust na morju, v gorah ali kje drugje.

V Alpini že vrsto let organiziramo letovanje. Počitniške zmogljivosti so se v zadnjih letih, po izgubi Umaga in prodaji počitniških prikolic, zelo zmanjšale. Ostali so nam le »stoječi« objekti, to so hišice in stanovanja. Trenutno razpolagamo z dvema stanovanjema v Strunjanu, dvema montažnima hišicama v Termah Čatež ter s stanovanjem v Maredi.

V Strunjanu je za letovalce na voljo udobno stanovanje, z možnostjo kuhanja. Stanovanje je primerno za letovanje 5-6 članske družine, je ogrevano in zato privlačno za letovalce vse leto. V zadnjih letih imamo zlasti v pomladnem in jesenskem času zasedeni stanovanji skoraj vsak konec tedna, v poletni sezoni pa sta stanovanji polno zasedeni. Cena je ostala na lanskoletni ravni, karte za kopanje pa urejajo letovalci sami.

V Termah Čatež lahko letujejo družine s 3-4 oz. 4-5 člani. Hišice

so opremljene za kuhanje in so tudi ogrevane. Možnosti za kopanje v Termah Čatež je neomejeno, zlasti v mesecih od maja do oktobra, ko so odprti zunanji bazeni. Zanimanje za Terme Čatež sicer vsako leto rahlo upada, saj so cene vedno višje. Visoke cene so posledica pavšala, ki ga določajo Terme Čatež. Ocenjujemo, da je za naše delavce še vedno ugodnejše, če je v ceno najema vključena tudi karta za kopanje, saj v naših hišicah letujejo družine z več družinskimi člani. Zasedenost Term Čatež je sicer zelo majhna v zimskih mesecih, zato razmišljamo, da bi v tem obdobju hišice zaprli.

V Maredi je stanovanje v sklopu stanovanjskih blokov, v katerih imajo različna slovenska podjetja svoje počitniške zmogljivosti. Naše stanovanje je primerno za letovanje 4-5 članske družine. V lanskem letu je bilo v celoti obnovljeno; letos bodo opravljena le še manjša dela na opremlitvi.

Možnosti za kopanje je v Maredi dovolj, možni so tudi izleti do bližnje Pinete, Novigrada ali Umaga. Cena za najem stanova-

nja je dovolj visoka, ker je vanjo vključena tudi karta oz. vstop na plažo kampa.

Našim delavcem je omogočeno tudi letovanje v Portorožu (organizira Počitniško društvo Škofja Loka). Čeprav tam nimamo svojih kapacitet, nam nudijo svoje usluge po isti ceni kot svojim članom. Hrana je organizirana - polpenzion, karte za kopanje pa si preskrbi vsak sam. Cene so ugodne, prostora pa je še dovolj.

Zanimanje za letovanje je v Alpini veliko, zlasti za morje. Cene so, glede na dohodke delavcev, visoke, vendar ta problem premostimo tako, da delavcem omogočimo plačilo letovanja na več obrokov (dva ali tri). Še vedno je potrebno prijavljene točkovati, saj se večina delavcev prijavi za letovanje med kolektivnim dopustom, ker imajo svojega dopusta malo. Posledica tega je, da mnogi v zelenem času ne morejo letovati, pa čeprav si tega preko Alpine niso privoščili že več let.

Mihela Oblak

Na seminarju za prodajalce je o kvaliteti poslovanja predaval Albin Jevšenak

Počitniške zmogljivosti nas čakajo

kako POSLUJEMO

Sklepi nadzornega sveta, sveta delavcev, uprave, mnenja lastnikov, menagerjev, delavcev, sindikata...

S Primorskega sejma

Alpina se je predstavila tudi na Primorskem sejmu

V dneh od 27. do 31. maja je bil v Portorožu *Primorski sejem*, kjer je Alpina sodelovala s programom za rolanje. V okviru sejma so potekale tudi spremljajoče prireditve, v katerih se je Alpina predstavila v akciji *Veter v laseh – s športom proti drogi* na kartodromu Lucija. Demonstracijska skupina Roler kluba Alpina je prikazala akrobatsko rolanje. Alpina je bila tudi pokrovitelj in organizator tekmovanja v paralelnem rolanju, v katerem so najboljši v posameznih skupinah prejeli praktične nagrade.

Namen Primorskega sejma je predstavitev programa, obnem pa tudi prodaja. Stanko Kranjc, ki se sodeloval na sejmu, je povedal, da so se najbolje prodajali otroški in ženski rolerji ter dodal: »Primorski sejem je za program rolerjev zanimiv, ker je tu zaradi ugodnega podnebja sezona rolanja daljša. Sejem obiščejo tudi tujci, ki kot dnevni gosti ali pa kot letovalci prihajajo v obmorske kraje, kar pomeni, da se tako ime Alpine in vednost o z naših izdelkih širi tudi izven slovenskih meja.«

Jožica Kacin

Gostje na Pomurskem sejmu v Slovenj Gradcu, na čelu s predsednikom Gospodarske zbornice Slovenije Jožko Čukom – levo

Čim več takih pohval

Nagrajevanje smučarjev po uspehih

Konec maja se je v Portorožu, kot vsako leto, sestal Slovenski ski pool, to so opremljevalci in predstavniki smučarske zveze Slovenije.

Poleg drugih pogovorov je bila seveda osrednja točka problematika sredstev, ki jih je vedno premalo. Vsak udeleženec bi rad čim manj dal in čim več dobil.

Dogovorjeno je bilo, da bi bilo odslej bolj poudarjeno nagrajevanje rezultatov, to je uspehov, glede na kategorijo (grupo), v kateri nastopa posamezni tekmovalci. Seveda imam tu v mislih tekmovanja od FIS tekem naprej.

Kar zadeva članstvo v Ski poolu, naj povem, da je Nordica izstopila,

vstopil pa je Head., ki vključuje opremljanje tako s čevlji kot s smučkami in vezmi. Kar zadeva Alpino, je dogovorjeno, da bo zmanjšala število tekmovalcev v višjih grupah. Konkretno pa še ne morem govoriti, kdo vse bo nastopal z našimi čevlji. Je pa sigurno, da je vključevanje v Ski pool ena od strateških usmeritev podjetja. Če razvijamo konkurenčno obutev, jo je potrebno tudi uveljaviti (promovirati). V tem slučaju bi bilo dobro, da bi se tudi mi vključili v kak bližnji Ski pool, kot je n. pr. avstrijski, ki ima veliko zaledje. To pa je v domeni odgovornejših ljudi v podjetju.

Peter Jereb

Na seminarju za prodajalce je predaval tudi Aleš Dolenc, direktor domače prodaje

S sestanka o razvoju turizma v Žireh

Bo prišlo tudi v Žireh do razvoja turizma?

Čeprav v Žireh uspešno deluje Turistično društvo in njegov podmladek pri osnovni šoli, pa je to za celovit razvoj turizma kot dejavnosti premalo. Občina Žiri je sklenila pogodbo o financiranju programa dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, pristopila pa je tudi k medobčinskemu podjetniškemu skladu, kar naj bi prispevalo tudi k razvoju turizma. Vendar pa je to dejavnost, ki se jo je potrebno lotiti načrtno in v okviru kraja. To je bila tudi ugotovitev srečanja na temo razvoja turizma v Žireh, ki ga je sklical iniciativni odbor pod okriljem občine Žiri. Vabljeni so bili predstavniki podjetij, društev, gostinci in posamezniki, ki so oz. bi lahko bili povezani s to dejavnostjo. Namen teh srečanj je seznanitev z načrti in potrebami na tem področju, v končni fazi pa izdelava programa, kar bo osnova za skupno delo in financiranje. Med udeleženci srečanja se je razvila živahna razprava, ki je pokazala, da je potreb in želja veliko, vendar je pot do realizacije zahtevna, vedno znova pa se pojavi tudi problem pomanjkanja sredstev.

Udeleženci so bili enotni, da bomo morali razširiti vedenje o kraju, o tem, da smo, kje smo in kaj lahko obiskovalcu ponudimo. Nase bomo morali stalno opozarjati preko objav v katalogih in drugih medijih, vendar pa je to zopet povezano s stroški. Razširiti bo potrebno tudi ponudbo, ta pa naj bi temeljila na izvornih in kakovostnih izdelkih in storitvah, ki izvirajo iz našega okolja in tradicije. Čipkarstvo, čevljarstvo, gasilstvo, lovstvo, ribolov, konjenišvo, slikarstvo, sušenje sadja, peka in še kaj bi se lahko našlo... Lahko bi organizirali razne prireditve, ki bi slonele na predstavitev teh dejavnosti. Kot prednostna naloga pa naj bi bila označitev kraja z enotnimi, estetskimi tablami, katere bodo že ob prihodu v naš kraj seznanile obiskovalca, kam je prišel, nato pa bi ga vodile in usmerjale, da bi bila njegova pot čim lažja in da ga bodo pripeljale tudi do točk, ki bi mu jih Žirovci želeli pokazati.

Jožica Kacin

Študentje predstavili Žiri v Ljubljani

Žirovci, ne žirčani, ne žirovčani, niti žirjani. Mi smo Žirovci. Prisojajo nam predvsem štiri vrline: naše čevljarstvo, naše čipkarsko spretnost, našo likovno umetnost ter predvsem našo upornost. Najbrž se ravno na slednjo nanaša zbadljivka, s katero naša sosedja poskušajo razdražiti: Če si Žirovc, ti Bog vse odpusti.

Žirovski študentje vedo, da je sklanjatev imena našega kraja in z njim povezanega imena prebivalcev, ki živimo v njem, tudi za nekoliko boljše poznavalce slovenske besede, včasih kar trd oreh. Zato so se v prospektu, ki so ga izdali ob predstavitvi na študentski tržnici v Rožni dolini v Ljubljani, 5. maja, na tak način lotili pojasnjevanja, kdo smo. Seveda pa je bil namen srečanja predstaviti delo kluba in kraj iz katerega prihajajo. Tako so

Žirovci na svoji stojnici predstavili čevljarstvo, čipkarstvo, hrano in igro. Na tekmovanju za najlepšo stojnico so med 38. sodelujočimi klubi iz vse Slovenije dosegli 2. mesto. K temu je gotovo pripomogel tudi čevljar Anton Gorjup, ki je prikazoval ročno izdelovanje čevljev, klekljarice, pa tudi vsi ostali, ki so prispevali k temu, da je bilo na stojnici dovolj pijače, jedi, predvsem pa zagnanosti in dobre volje.

Le tako naprej! Mogoče bo beseda Žiri prišla v uho tudi tistim, ki naš kraj, kot so povedali študentje, zamenjujejo s Tržičem, ali pa tistim, nekoliko bolj poučenim, ki sicer vedo, da so nekje tudi Žiri, a le s težavo jim gre z jezika, da prihajamo iz Žirov in ne iz Žiri.

Jožica Kacin

Barbara Tutta, Tomaž Kopač in Miha Jelenc kot so sami napisali na že malo oropani stojnici kluba žirovskih študentov na študentski tržnici v Ljubljani.

Dan odprtih vrat osnovne šole

Tudi učenci in učitelji v osnovni šoli v Žireh se trudijo; in ne samo to, rezultati kažejo, da jim to tudi uspeva, da ime našega kraja ponašajo po vsej domovini in tudi drugod. V četrtek, 28. maja pa so se, kot vsako leto, vendar z različnimi oblikami, predstavili na dnevu odprtih vrat. Učenci so prebrali svoje spise, pesmice, zapel je pevski zbor, na instrumente pa so zaigrali gojenci glasbene šole. Predstavitvi so dali naslov Žiri. Tej

temi je posvečeno tudi njihovo glasilo Iskrice. V njih so učenci opisali naš kraj in dejavnosti na šoli, ne manjkajo pa niti fantazijske napovedi, kako lepo bo v Žireh v prihodnosti. In če bomo imeli tako priden iz zavzet mladi rod, kot se nam prikazuje na takih prireditvah, lahko njihovim, sicer precej optimističnim napovedim, kar verjamemo.

Jožica Kacin

Učenci petega razreda so predstavili rastline, ki rastejo v Žireh in okolici

V Kranju razstava Konrada Peternelja

Konec maja in v začetku junija je bila na fakulteti za organizacijske vede v Kranju odprta razstava našega nekdanjega sodelavca Konrada Peternelja.

To je že njegova 26. samostojna razstava, od tistega daljnega leta 1965, ko je Konrad v Žireh prvič na ogled postavil svoja dela. Znani novinar kulturne redakcije Televizije Ljubljana Jože Hudeček, je med drugim ob tej priložnosti zapisal:

»Malo se je ohranilo od nekdanje, sicer le kratek čas trajajoče poplave slovenskega naivnega slikarstva, pravzaprav so še danes vidni le trije, med seboj popolnoma različni avtorji in med njimi prav zagotovo Konrad Peternelj iz Žirov.

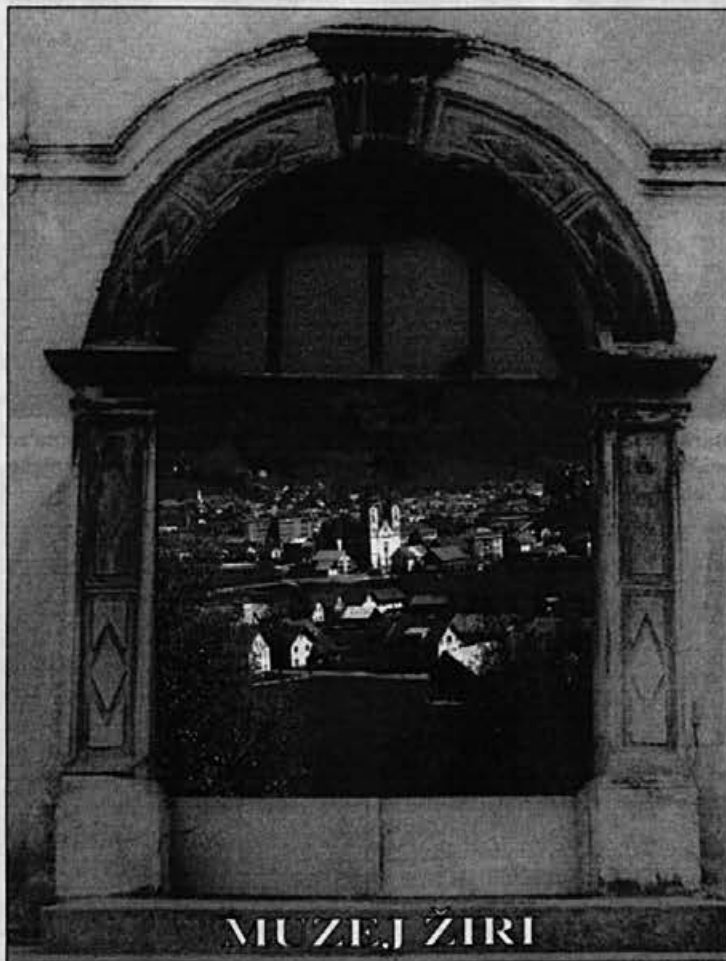
Še ne dokaz za nekonfekcijsko naivstvo Konrada Peternelja pa je zagotovo tisto, česar običajen naivec ne pozna, to je razvoj: sloga, spretnosti in vodljivost roke v risbi, podrejanje na novo odkritih možnosti slogovni enotnosti, obvladovanje snovi in nešablonskost arhitekturnih, floralnih in figuralnih elementov, metjejsko izpolnje-

vanje in dopolnjevanje, kakršno je naivcem, da celo pretežni večini avtodidaktov, tuje.

Peterneljevo slikarstvo je pač slikarjev osebni in zasebni način ustvarjanja pribežališča, oznaka, ki najbrž mnogo bolj kot za slike same, velja za ustvarjalni postopek, za »bivanje na deželi, ki je ni več« in ki je – pa slikarju to še na misel ne pride! – morda tudi nikdar ni bilo, kajti tudi Peternelj je človek, kakršni smo vsi, ki ljubimo stvari – ne kot jih vidimo, temveč kot bi jih radi videli – pa jih!

Zato je svet žirovskega slikarja Konrada Peternelja »spominjanje na nekdanje sanje, nekje v sivini preteklosti potopljenega majhnega dečka, ki so ga učili delati čevlje, da bodo ljudje hodili po svetu, ki ga ima on tako neizmerno rad. Njegovo slikarstvo pa je udejanjanje te ljubezni, njena materializacija. Lepo, pravzaprav najlepše pri vsem tem je to, da to počne tako, da vse skupaj razumemo in z njim delimo tudi mi.«

N. P.

MUZEJ ŽIRI

Žirovski muzej bo odslej odprt ob sobotah in nedeljah. Tole pa je njegova razglednica

Žirovski osnovnošolci so spet dokazali, da imajo posluš za glasbo in likovno ustvarjanje

Glasba in slika – lepa prireditve

»Oj mi smo pa tam na Žirovskem doma, v prelepi kotlini na koncu sveta,« nam govori refren Jobstove pesmi Žirovska. Včasih se nam res zdi, da smo nekje daleč odmaknjeni od dogajanj. Mogoče pa je to tudi vzpodbuda, da smo ustvarjalni, da zmaga naša žirovska trma in to prinaša tudi uspeh. Uspeh je bil tudi koncert učencev, ki obiskujejo glasbeno šolo Škofja Loka v Žireh in drugod ter so doma iz Žirov. Mladi glasbeniki so v galerijo DPD Svobode, kljub vroči poletni sredi privabili mnogo poslušalcev.

Koncert je bil združen z razstavo risb, ki so jih v različnih tehnikah izdelali žirovski osnovnošolci. In zopet se je izkazalo, da se tradicija glasbene in likovne umetnosti s pomočjo mentorjev in vaditeljev, ki se trudijo za mladi rod, v Žireh nadaljuje.

Jožica Kacin

Ana Kosmač, državna prvakinja med cicibankami v plezanju na umetni steni

Taborniki vadijo tudi lokostrelstvo

S polfinala košarkaric – meče Nataša Mlinar

Mladi žirovski košarkarji spet v finalu državnega prvenstva

Res se lahko pohvalimo, da smo uspešni v košarki, saj se uspehi niza-
jo drug za drugim. Po velikem uspehu starejših košarkaric, ki so letos
ponovno državne prvakinja, se temu uspehu bližajo tudi mlajše deklice in
mlajši dečki.

Konec maja je v Žireh potekal polfinalni turnir – pionirski košarkarski
festival – tako za mlajše učence in mlajše učenke. Na festivalu so nastopili
torej učenci petih in šestih razredov, ki so v košarki zelo uspešni.

Gledali smo zanimivo in dobro igro naših najboljših v boju pod košem,
saj so imeli tudi dobre nasprotnike in so v zahtevni igri morali pokazati
veliko znanja, da so se prebili v finalni turnir. Ekipe so bile med seboj kar
enakovredne, zato je bila volja in moč še toliko bolj potrebna. Obe naši
ekipi sta bili motivirani in jima ni zmanjkalo moči v boju za uvrstitev.
Nekaj prednosti je našima ekipama najbrž dal tudi domač teren in tudi
bodrenje s tribun.

Zavedati se moramo, da je za tak uspeh potrebno delo vse leto. Brez
treningov in vztrajnosti, ki pa je našim učencem ne manjka, ne bi bili tako
visoko. Včasih je vse pritisk teško zdržati, pa je z velikimi uspehi vse
hudo pozabljeno.

Seveda ne smemo pozabiti trenerjev naših ekip Marje Istenič pri dek-
licah in pri dečkih Mateja Erznožnika, ki imata velike zasluge za uspehe.

Barbara Peternel,
mentorica novinarskega krožka
OŠ Žiri

Ustvarjalka žirovskih Bomb Mina Kavčič

Navijači Olimpije so bili pravi akrobati

Mladi košarkarji so se uvrstili med štiri najboljše v državi

Bombe so spet navdušile

Na slovesnosti v Slovenj Gradcu je dramska igralka Mira Sarđoč, pred leti dobitnica Borštnikovega prstana, izročila Zlato Linhartovo značko Tanji Lazar za igro v dramskem delu »Kradi malo manj«

Bombe na poti na Švedsko

Plesna skupina Make up je navdušila Žirovce. Več o nastopu plesnih in glasbenih skupin na strani 11

Vsi že veste, da je žirovska plesna skupine Bombe, ki jo vodi Mina Kavčič, spet najboljša v državi. To pomeni vstopnico za evropsko prvenstvo, ki bo letos na Švedskem. Toda za potovanje je treba zbrati denar, tega pa ni nikjer kaj prida; tudi občina ga nima.

Zato je Mina Kavčič zbrala vse moči in poznanstva in konec maja pripravila v osnovni šoli zares živahno glasbeno-plesno prireditev.

Nastopili so tako Alpinini godbeniki na pihala, plesno-glasbena skupina MAKE UP, plesna navijaška skupina WHITE DRAGONS iz Ljubljane, akrobatska skupina PAGLAVCI, plesna skupina STEP iz Osnovne šole Gorenja vas, moto klub SAIRACH, DADI DAZ, D. Y MIKE in seveda plesna skupina BOMBE.

Ura in pol dolga trajajoča prireditev je nekaj sto mladim in starejšim, ki so podprli Bombe v

njihovih prizadevanjih minila kot bi mignil. Tudi zaradi živahnega in domiselnega vodenja Renate Petrinjak.

N. P.

Še solo (več na 10. strani)

Je to politika?

Vsi skupaj, ki živimo v Žireh, prispevamo za svoje lastno življenje v občini, prav zato sem se z županom Bojanom Starmanom dogovoril za pogovor o proračunu in ostalih vprašanjih. V »Esmeraldinem času« mi je izginil neposredno izpred nosa, zato objavljam vprašanja, ki zanimajo veliko Žirovcev in sem mu jih nameraval postaviti:

1. Kakšen je obseg proračuna letos in za katere namene bo šlo največ denarja?
2. So viri za to zagotovljeni?
3. Koliko je občina še dolžna in kako bomo to poravnali?
4. Katere bodo glavne investicije?
5. Zakaj ne bi gradili doma ostarelih ob zdravstvenem domu, ki je po vaši izjavi najcenejša varianta?
6. Je res, da je gradnja vrtca izpadla iz občinskega proračuna, pred vrati pa je ostalo veliko otrok?
7. Koliko je občinskih stanovanj? Koliko je prošelj? Ste že deljevali občinska stanovanja in pod kakšnimi razpisnimi pogoji?
8. Kje bo bencinska črpalka?
9. Mora občina zaradi neplačanih računov res sama skrbeti za odvoz? Zakaj se tudi letos ne organizira odvoz kosovnih odpadkov?
10. Ko smo že pri ekologiji – ste res ponudili občini Idrija skupno koriščenje smetišča na Raskovcu?
11. Kamnolom je v Žireh pomemben; kdo ga bo odslej upravljal?
12. Zakaj stoji gradnja balinišča?

Nejko Podobnik

Top lestvica kraja

Uspehe ocenjujemo CVETOČE VEJE, neuspehe ČRNE LUKNJE, lestvico popularnosti pa ZVEZDNI PRAH.

Ta mesec je lestvica naslednja:

CVETOČE VEJE

1. Sprejem občinskega proračuna
2. Izboljšanje telefonskih zvez z optičnim kablom
3. Agromelioracija »Travnikov«
4. Dobrodelna glasbena plesna prireditev za Bombe
5. Pobude za turistični razvoj Žirov

ČRNE LUKNJE

1. Črna odlagališča v žirovski okolici
2. Neurejena Jezerska cesta
3. Neizkoriščeni prostori občine »Pr' Matic«
4. Dolgovi občine
5. Neusklajeni dogovori občine pri gradnji balinišča pri Partizanu

ZVEZDNI PRAH

1. Mina Kavčič in uspehi Bomb
2. Tanja Lazar za Zlato Linhartovo značko za igro
3. Bogo Filipič za usklajevanje nekaterih akcij pri razvoju Žirov
4. Ana Kosmač – državna prvakinja cicibank v plezanju na umetni steni
5. Mlade žirovske košarkarice in košarkarji

Za nove lestvice glasujete tako, da predlagate vrstni red s točkami:

1. mesto: 5 točk, 2. – 4 točke, 3. – 3 točke, 4. – 2 točki, 5. mesto – 1 točka

Vaše predloge oziroma glasovanje pošljite na uredništvo časopisa, Strojarska ulica 2, Žiri ali posameznim članom uredniškega odbora do 1. v mesecu

Uredništvo

Kolofon

»DELO ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erzožnik, Jožica Kacin, Slavko Kristan, Jana Peternel, Ivo Pivk, Rada Žakelj, Nejko Podobnik – glavni in odgovorni urednik. Fotografije: N. Podobnik. Naklada: 2.400 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj